

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

15 FEBRUARI 1995

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991
betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap
om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren,
en andere bepalingen betreffende de universiteiten**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit ontwerp van decreet regelt de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde en bevat voorts nog een overgangsbepaling m.b.t. de toelagen voor de sociale voorzieningen voor studenten van de universiteiten voor de jaren 1992 en 1993, alsmede de salarisschalen voor het ZAP per 1/11/94 en 1/8/95, in uitvoering van de onderwijs CAO.

Toelichting bij de organisatie van de opleiding

In het ontwerp van decreet zijn de hoofdlijnen van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde in uitvoering van de Europese richtlijn van 15 september 1986 neergelegd. Later werd deze richtlijn overgenomen in de coördinerende richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG, ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels. Specifieke decretale bepalingen verschijnen in het ontwerp van decreet daar waar de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde afwijkt van de algemene regeling ten aanzien van de academische opleidingen. De hoofdlijnen werden geaccordeerd door een informele tijdelijke adviesgroep die daartoe werd ingesteld door de Gemeenschapsminister van Onderwijs en waarin afgevaardigden participeerden van de faculteiten Geneeskunde, de universitaire centra voor huisartsgeneeskunde, de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen, de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren. Op 18 maart 1991 heeft de tijdelijke adviesgroep haar eindadvies geformuleerd.

Op 15 september 1986 vaardigt de Raad van de Europese Gemeenschap een richtlijn uit inzake een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde gericht aan de Lid-staten en houdende de volgende verplichtingen :

1° de Lid-staten moeten vóór 1 januari 1990 een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde invoeren welke aan de volgende voorwaarden voldoet :

* alleen toegankelijk nadat ten minste zes studiejaren in het kader van de opleiding tot arts (richtlijn 93/16/EEG, art. 23) met goed gevolg zijn voltooid ;

* bij voltijds dagonderwijs moet de huisartsopleiding ten minste twee jaar duren ;

* de huisartsopleiding dient meer van praktische dan van theoretische aard te zijn, en de praktische opleiding moet gedurende ten minste zes maanden in een ziekenhuis (dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt geschikt voor de klinische training van huisartsen in opleiding) en zes maanden in een erkende huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnsgezondheidszorg verstrekken geschieden.

* voor zover reeds een soortgelijke opleiding in de huisartsgeneeskunde bestaat, een gedeelte van de opleiding kan verstrekt worden door middel van ervaring in de huisartsgeneeskunde die door de huisarts in opleiding wordt opgedaan in zijn eigen praktijk onder toezicht van een erkend stage-meester ; dit begeleid uitoefenen van de werkzaamheden van arts in eigen praktijk wordt slechts voor de helft van de duur verrekend om de vereiste minimumduur van twee jaar te bereiken ;

* de huisartsopleiding moet inhouden dat de kandidaat persoonlijk deelneemt aan de beroepsactiviteiten en deelt in de verantwoordelijkheid van degenen met wie hij werkt.

2° Met ingang van 1 januari 1995 moet België zoals alle andere Lid-staten het in het kader van de sociale zekerheid als huisarts te verrichten werkzaamheden afhankelijk stellen van het bezit van een certificaat of diploma van met goed gevolg voltooide huisartsopleiding.

In zijn advies van 22 maart 1990 bij een ontwerp van ministerieel besluit van de Minister van Sociale Voorzorg stelt de Raad van State het volgende :

„Beschouwd in het licht van de in België doorgevoerde verdeling van bevoegdheden tussen de Staat en de Gemeenschappen, brengt de door de richtlijn gestelde eis dat het moet gaan om een opleiding, los van de sociale zekerheid, bovendien mee dat het niet aan de nationale overheid maar aan de Gemeenschappen toekomt de richtlijn op dit punt uit te voeren. (Het betreft hier de richtlijn huisartsgeneeskunde). Krachtens artikel 59bis, § 2, eerste lid, 2° van de Grondwet zoals die bepaling bij de herziening van 15 juli 1988 werd gewijzigd, is immers onderwijs - waartoe ongetwijfeld ook het vaststellen van algemene of specifieke regelingen inzake de opleiding van geneesheren behoort - een aangelegenheid waarvoor uitsluitend de Gemeenschappen bevoegd zijn. . . . De door de richtlijn opgelegde verplichting heeft immers betrekking op het invoeren van een opleiding - wat niet direct de uitoefening van een beroep betreft - en die verplichting geldt, zoals reeds gezegd, ook los van de organisatie van de sociale zekerheid. ”

Verder dient er nog aangemerkt te worden dat in de achtste overweging bij de richtlijn wordt gesteld dat het van weinig belang is of deze opleiding in de huisartsgeneeskunde plaatsvindt in het kader van de basisopleiding van artsen naar nationaal recht of daarbuiten.

De specifieke opleiding is evenwel alleen toegankelijk nadat ten minste zes studiejaren in het kader van de in artikel 23 van richtlijn 93/16/EEG bedoelde opleidingscyclus met goed gevolg zijn voltooid. Aanrekening van onderwijsseenheden als onderdeel van beide opleidingen - de basisopleiding en de opleiding in de huisartsgeneeskunde - is niet geoorloofd.

De academische opleiding tot arts duurt zeven jaar te verdelen over twee cycli.

In het zevende studiejaar moet het universiteitsbestuur een zwaartepunt huisartsgeneeskunde aanbieden als onderdeel van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Om het zevende studiejaar als een zodanig onderdeel te kunnen aanrekenen, wordt er bepaald dat aan de geslaagden van het derde studiejaar van de tweede cyclus een certificaat wordt uitgereikt dat bevestigt dat zij met goed gevolg de opleidingscyclus bedoeld in artikel 23 van de richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG, hebben voltooid enerzijds en dat het slagen voor het jaarexamen van het derde studiejaar van de tweede cyclus geldt als toelatingsvoorwaarde tot het vierde studiejaar van de tweede cyclus anderzijds.

De opleiding tot arts en huisarts wordt onderverdeeld in drie etappes :

- 6 jaar afgesloten met certificaat
- 6 + 1 jaar afgesloten met de graad van arts
- 6 + 1 + 2 jaar afgesloten met de graad van huisarts.

De opleidingsonderdelen van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde, dus ook die van het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de artsopleiding, dienen conform te zijn met de richtlijn 93/16/EEG (art. 31). Dit betekent dat de praktische opleiding verband dient te houden met de huisartsgeneeskunde. Het ligt voor de hand dat het vierde studiejaar de volgende onderdelen zal omvatten : de praktische opleiding van zes maanden in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt en de theoretische opleiding van ten minste 200 uren.

Na het behalen van het diploma van arts kunnen de afgestudeerde artsen betaalde beroepsactiviteiten uitoefenen hetzij als zelfstandige huisarts-in-opleiding hetzij als huisarts-in-opleiding in een erkende huisartspraktijk. In vergelijking met de bestaande kan men niet spreken van een verlenging van de studieduur. In beide gevallen worden de stagemeesters vergoed door het federale ministerie van Sociale Voorzorg.

De Europese richtlijn zelf stipuleert immers dat de huisartsen-in-opleiding in het kader van het stelsel van sociale zekerheid de werkzaamheden van arts ook als huisarts mogen verrichten (art. 36, 1°, tweede zin).

De 6 maanden opleiding in ziekenhuisdiensten moeten ook in de andere oriëntatierichtingen aangeboden worden en omvatten ook gemeenschappelijke opleidingsonderdelen. Bij het bepalen van de duur van de opleiding dient er rekening gehouden te worden met de mogelijkheid tot het begeleiden van werkzaamheden als arts in eigen praktijk. De duur hiervan wordt slechts voor de helft verrekend om de door de richtlijn voorgeschreven minimumduur te halen. De adviesgroep heeft duidelijk gesteld dat er geen discriminatie mag zijn tussen de huisartsen in opleiding naargelang zij een gedeelte van de stage in een erkende huisartspraktijk voltijds verrichten dan wel begeleid werkzaamheden van arts verrichten in eigen praktijk dat slechts deeltijds wordt aangerekend. Daarom duurt de opleiding drie studiejaren.

De organisatie van een opleiding in de huisartsgeneeskunde en de vormgeving van het programma van de opleiding zijn taken die bij voorkeur interuniversitair dienen te worden opgenomen. Een belangrijk onderdeel daarvan is de organisatie van de seminars en de opleiding van de stagemeesters.

Aan een Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding, zoals dit reeds enkele jaren functioneert, kan die interuniversitaire taakstelling toevertrouwd worden. Hierbij staat voor ogen een samenwerkingsovereenkomst tussen de vier betrokken universiteiten c.q. faculteiten en het I.C.H.O. (v.z.w. - 1984). De kosten van zo een overeenkomst kunnen gedekt worden met de toelagen bedoeld in dit decreet.

In de eindrapportage van de tijdelijke adviescommissie van 18 maart 1991 is een concept-regeling uitgewerkt voor de opleiding tot arts en huisarts. Deze concept-regeling bevat reeds concrete voorschriften voor het opleidingsprogramma. Overeenkomstig de grondbeginselen van het ontwerp van decreet zijn deze voorschriften niet opgenomen in het ontwerp van decreet. Ook de federale overheid net als de Europese overheid kan voorschriften bepalen m.b.t. de inhoud van de opleiding in het kader van de sociale zekerheid en de erkenning van de huisartsen. Artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 bepaalt dat de universiteiten dienen rekening te houden met zulkdanige voorschriften. De universiteiten dragen evenwel de volle academische verantwoordelijkheid voor de specifieke huisartsopleiding aangezien ze bekroond wordt met een academische graad.

Toelichting bij het financiële plaatje

De budgettaire weerslag van de specifieke huisartsopleiding wordt vastgelegd op 2.5 miljoen op jaarbasis. Dit bedrag wordt proportioneel over de universiteiten verdeeld op basis van hun aandeel in het aantal diploma's van arts.

De keuze van een forfaitaire outputbekostiging beperkt mede de budgettaire consequenties en beperkt eveneens de administratieve uitvoeringslast. Zoniet zouden het geïndividualiseerde opleidingsprogramma en het voorkomen van allerlei combinaties van stages die hetzij als voltijdse opleidingsonderdelen hetzij als deeltijdse opleidingsonderdelen aangerekend worden aanzienlijk het tellen van de ingeschreven student als financierbare eenheid kunnen bemoeilijken.

De gezamenlijke studieomvang van de twee studie jaren van de opleiding na het behalen van het diploma van arts moet ten minste overeenstemmen met het equivalent van één studiejaar van een voltijdse opleiding. Aan de organisatie van de opleiding in de huisartsgeneeskunde zijn ten laste van de universiteit en/of het Interuniversitair Centrum specifieke kosten verbonden o.m. de organisatie van de seminars en de opleidingskosten van de stagemeesters in de erkende huisartspraktijken, kosten die niet kunnen verhaald worden op de studenten. Een huisarts-inopleiding kan gedurende ten minste een voltijds jaar beschouwd worden als een voltijdse student. Bovendien zullen de in 1995 afstuderende artsen geen machtiging meer hebben om in het kader van het stelsel van de sociale zekerheid als huisarts de werkzaamheden van arts te verrichten behalve indien ze de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde volgen. Deze specifieke opleiding dient dan ook beschouwd te worden als een aanvullende academische opleiding nodig voor de uitoefening van het beroep.

De kosten voor de opleiding zijn in hoofdte van de universiteit beperkt te noemen in vergelijking met de eerste drie studiejaar van de tweede cyclus van de artsopleiding. Immers nagenoeg het gehele programma van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde bestaat uit praktische opleidingsonderdelen : stage in ziekenhuis, stage in erkende huisartspraktijk of zelfstandige huisarts-in-opleiding. De stagemeesters zelf worden vergoed door het federale ministerie van Sociale Voorzorg. De universiteiten dienen evenwel in te staan voor de training van de stagemeesters. Deze training is een cruciaal element in de kwaliteitsbewaking van de huisartsopleiding. Immers elke student dient ten minste 6 maanden stage te lopen in een erkende huisartspraktijk.

De budgettaire consequenties van deze specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde zijn dan ook beperkt. Thans worden er elk jaar ongeveer 250 nieuwe huisartsen erkend. Becijferd op basis van één huisartsdiploma = één onderwijsbelastingseenheid stemt dit aantal overeen met een budgettaire kost van ongeveer 25 miljoen franken, wat dan ook als forfaitair bekostigingsbedrag wordt voorgesteld. Dit forfaitair bedrag moet, ongeacht de studentenevolutie volstaan om de opleiding naar behoren te kunnen inrichten, en moet tevens een stimulans zijn naar interuniversitaire samenwerking (nu reeds via het I.C.H.O.)

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

De specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde is een aanvullende academische basisopleiding, aansluitend op de academische opleiding tot arts. Deze specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde wordt afgesloten met de academische graad van huisarts.

Artikel 3

Overeenkomstig de richtlijn van 5 april 1993 (artikel 31) kan de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde pas aanvangen nadat tenminste zes studiejaar in het kader van de opleiding tot arts met goed gevolg zijn voltooid (overeenkomstig artikel 23 van dezelfde Europese richtlijn). Daarom moet expliciet bepaald worden dat het universiteitsbestuur na het zesde jaar van de opleiding tot arts een certificaat uitreikt waarin bevestigd wordt dat de basisopleidingscyclus met succes is voltooid. Hierna kan de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde aangevat worden.

Evenals voor de andere beroepsopleidingen worden er in het decreet geen nadere voorschriften geformuleerd m.b.t. de inhoud van de opleiding. Artikel 11 verplicht evenwel de universiteiten rekening te houden met de voorschriften die zijn neergelegd in de Europese richtlijn en in regelgevende teksten van de federale overheid m.b.t. de beroepsuitoefening. De Europese voorschriften worden als bijlage bij het decreet gevoegd.

Artikel 4

De studieomvang van de volledige specifieke opleiding in

de huisartsgeneeskunde bedraagt drie studiejaren. Het eerste studiejaar valt samen met het vierde studiejaar van de tweede cyclus.

Artikelen 5 tot 9

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 10

Het getuigschrift van het zesde jaar geldt als toelatingsvoorwaarde tot het zevende jaar. De studenten die in het zesde jaar niet slagen kunnen niet genieten van het stelsel van een individueel aangepast jaarprogramma.

Artikel 11

Noodzakelijke verwijzing naar de bepaling m.b.t. de studiomvang van de specifieke opleiding.

Artikel 12

Regelt de bekostiging van de opleiding in de huisartsgeneeskunde : outputbekostiging. Er wordt geopteerd voor een forfaitaire bekostiging van 25 miljoen op jaarbasis te verdelen over de universiteiten naargelang hun aandeel in het aantal diploma's van arts.

Artikel 13

Voorziet in een overgangsregeling t.a.v. de studenten die tijdens de academiejaren 1993-1994 en 1994-1995 met succes de afstudeerrichting huisartsgeneeskunde afronden. Zij worden geacht te voldoen aan de decretale voorschriften m.b.t. academische organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Aan hen kan dan ook op het einde van het academiejaar 1995-1996, respectievelijk 1996-1997 het diploma van huisarts worden uitgereikt.

Artikel 14

De bedragen van de sociale toelage aan de universiteiten worden voor de jaren 1992 en 1993 decretaal vastgelegd. Het bedrag van de sociale toelage werd berekend aan de hand van de wet van 3 augustus 1960. Na de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 werd de tekst van die wet niet aangepast aan de nieuwe terminologie van het bekostigingsmechanisme. Het geamendeerde onderwijsdecreet VI heft de wet van 3 augustus 1960 op en voert een nieuwe berekeningswijze in van de sociale toelagen. Het bedrag van 1994 wordt als basis gehanteerd. Met deze overgangsbepaling wordt beoogd de bedragen van de sociale toelagen 1992 en 1993 een decretale grondslag te geven. Het is immers niet opportuun om voor die jaren met terugwerkende kracht de wet van 3 augustus 1960 te wijzigen en na de opheffing van de wet is dat zelfs formeel niet mogelijk.

Artikel 15

Is de decretale vertaling van de overeengekomen algemene salarisaanpassing per 1 november 1994(+ 10.447 BF à 100 % per jaar) en 1 augustus 1995 (+ 1 %).

Brussel, 8 februari 1995.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende
de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie
van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde
te organiseren, en andere bepalingen

DE VLAAMSE REGERING.

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken ;
Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken is ermee belast, in naam
van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen,
waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde

Artikel 2

In hoofdstuk 111, afdeling 1 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt een artikel 8 ter ingevoegd, luidend als volgt :

„Art. 8 ter. De opleiding in de huisartsgeneeskunde is een aanvulling op de academische opleiding tot arts die bekrachtigd wordt met een academische graad van huisarts.”

Artikel 3

Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een derde lid luidend als volgt :

„Het gezamenlijke onderwijsprogramma van de eerste cyclus van de opleiding tot arts en van de eerste drie studiejaar van de tweede cyclus van deze opleiding, moet voldoen aan de vereisten bepaald in de Europese richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG. De geslaagden voor het jaarexamen van het derde studiejaar van de tweede cyclus krijgen van het universiteitsbestuur een certificaat dat bevestigt dat zij met goed gevolg de opleidingscyclus, bedoeld in artikel 23 van de hiervoor vermelde richtlijn, hebben voltooid.

In het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts kan, het universiteitsbestuur meerdere zwaartepunten aanbieden waaronder ten minste het zwaartepunt „huisartsgeneeskunde”. Dit vierde studiejaar met het zwaartepunt huisartsgeneeskunde is het eerste studiejaar van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde zoals bedoeld in titel IV van de Europese richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG.”

Artikel 4

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een vierde lid luidend als volgt :

„De totale studieomvang van de opleiding in de huisartsgeneeskunde bedraagt drie studiejaar, nl. het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts en de twee studiejaar van de opleiding in de huisartsgeneeskunde”.

Artikel 5

In artikel 19, eerste lid, 15° worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 6

In artikel 23, 15° worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 7

In artikel 26, eerste lid, b, 5° wordt het woord „arts” vervangen door de woorden „arts en huisarts”.

Artikel 8

In artikel 27, 14° worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 9

In artikel 28, 14° worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 10

Artikel 35, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een volzin luidend als volgt :

„Het slagen voor het jaarexamen van het derde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts is voorwaarde voor de toegang tot het vierde studiejaar van de bedoelde cyclus.”

Artikel 11

Artikel 130 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een § 5 :

„§ 5. Vanaf het begrotingsjaar 1996 wordt aan de gezamenlijke universiteiten een bijkomende werkingsuitkering van 25 miljoen franken toegekend voor de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Vanaf het begrotingsjaar 1997 wordt dit bedrag jaarlijks gelndexeerd overeenkomstig de 2 van dit artikel bepaalde indexeringsformule. Dit bedrag wordt omgeslagen over de universiteiten naar het gemiddeld aantal diploma's van arts uitgereikt tijdens het voorlaatste en het tweede voorlaatste academiejaar.

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een artikel 184bis ingevoegd luidend als volgt :

„De studenten die tijdens het academiejaar 1993-1994 in het vierde jaar van de tweede cyclus van de opleiding in de geneeskunde de afstudeerrichting „huisartsgeneeskunde” met succes hebben gevolgd worden bij wijze van overgangsmaatregel geacht te voldoen aan de voorschriften van dit decreet. Zij kunnen op het einde van het academiejaar 1995-1996 het diploma van huisarts behalen”.

HOOFDSTUK 3

Diverse bepalingen

Artikel 13

Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt voor de jaren 1992 en 1993 als volgt vastgesteld :

Instelling	1992	1993
Vrije Universiteit Brussel	58.313.400	60.119.500
Katholieke Universiteit Leuven	162.217.400	169.669.500
Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen	30.569.400	30.362.500
Universitaire Instel. Antwerpen	16.085.400	17.445.750
Limburgs Universitair Centrum	7.410.300	14.054.250
Katholieke Universiteit Brussel	6.783.000	6.210.750
Universiteit Gent	103.958.400	111.961.500
Universitair Centrum Antwerpen	20.231.700	24.102.750

Artikel 14

Artikel 96 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

„**Artikel 96.** De weddeschalen van de leden van het zelfstandig academisch personeel worden als volgt vastgesteld :

1° de voltijdse docenten genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.194.793 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.265.590 frank, 1.336.387 frank, 1.407.184 frank, 1.477.981 frank, 1.548.778 frank, 1.619.575 frank, 1.690.372 frank en 1.761.169 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.206.741 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.278.246 frank, 1.349.751 frank, 1.421.256 frank, 1.492.761 frank, 1.564.266 frank, 1.635.771 frank, 1 1.707.276 frank en 1.778.781 frank ;

2° de deeltijdse docenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994 een forfaitaire wedde berekend op grond van 149.348 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 74.674 frank en meer dan 1.194.784 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995 een forfaitaire wedde berekend op grond van 150.842 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 75.421 frank en meer dan 1.206.736 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

3° de voltijdse hoofddocenten genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.368.196 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.465.848 frank, 1.563.500 frank, 1.661.152 frank, 1.758.804 frank, 1.856.456 frank, 1.954.108 frank, 2.051.760 frank en 2.149.412 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.381.878 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.480.507 frank, 1.579.136 frank, 1.667.765 frank, 1.776.394 frank, 1.875.023 frank, 1.973.652 frank, 2.072.281 frank en 2.170.910 frank ;

4° de deeltijdse hoofddocenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994 een forfaitaire wedde berekend op grond van 171.025 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 85.513 frank en meer dan 1.368.200 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995 een forfaitaire wedde berekend op grond van 172.735 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 86.368 frank en meer dan 1.381.880 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

5° de voltijdse hoogleraren genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.601.973 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.742.532 frank, 1.883.091 frank, 2.023.650 frank, 2.164.209 frank, 2.304.768 frank en 2.445.327 frank ;
- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.617.993 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.759.958 frank, 1.901.923 frank, 2.043.888 frank, 2.185.853 frank, 2.327.818 frank en 2.469.783 frank ;

6° de deeltijdse hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 186.808 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.494.464 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;
- vanaf 1 augustus 1995, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 188.676 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.509.408 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

7° de gewone hoogleraren genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van **1.794.318** frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.983.702 frank, 2.173.086 frank, 2.362.470 frank, 2.551.854 frank en 2.741.238 frank ;
- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.812.261 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 2.003.539 frank, 2.194.817 frank, 2.386.095 frank, 2.577.373 frank en 2.768.651 frank ;

8° de buitengewone hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 202.885 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.623.080 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;
- vanaf 1 augustus 1995, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 204.914 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.639.312 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

9° de leden van het zelfstandig academisch personeel die procentueel deeltijds benoemd zijn verkrijgen hetzelfde procentueel aandeel van de wedde die zij als voltijdse leden van het academisch personeel zouden genieten.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Artikel 15

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1994 met uitzondering van artikel 13 dat uitwerking heeft met ingang van het begrotingsjaar 1992 en artikel 14 dat uitwerking heeft met ingang van 1 november 1994

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

**ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE
RAAD VAN VLAANDEREN**

SERV

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Mijnheer de Minister,

Het Dagelijks Bestuur van de Raad heeft zich, op zijn bijeenkomst van 20 december jl., beraden over uw verzoek tot dringend advies met betrekking tot het ontwerp van decreet houdende de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde.

Het Dagelijks Bestuur heeft, gelet op de interprofessionele samenstelling van de Raad, geen opmerkingen met betrekking tot voorliggende aangelegenheid.

Wel lijkt het het Dagelijks Bestuur aangewezen dat de vertegenwoordigers van de sector zelf terzake zouden worden geraadpleegd.

Met bijzondere hoogachting,

Mieke OFFECIERS-VAN DE WIELE,
Voorzitter.

De Vlaamse Onderwijsraad heeft de Vlaamse Reguleerder voor de Media (Vlaamse Reguleerder voor de Media) de volgende aanbevelingen gedaan:

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Advies over het voorontwerp van decreet tot Wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen.

1. Antecedenten.

De heer Luc Van Den Bossche, Vlaamse Minister van Onderwijs, bezorgde de adviesvraag over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen op 16 december 1994 aan de Vlaamse Onderwijsraad.

De Afdeling Universitair Onderwijs plaatste deze adviesvraag op de agenda van haar vergadering van 22 december 1994. De Afdeling bereikte op deze vergadering het aanwezigheidsquorum niet. De Afdeling vergaderde opnieuw op 5 januari 1995. Op deze vergadering waren 7 stemgerechtigde leden aanwezig. Het advies werd unaniem uitgebracht.

2. Advies.

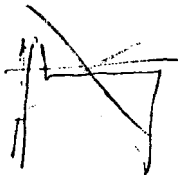
De Afdeling stelt vast dat het voorontwerp van decreet beantwoordt aan de coördinerende richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG van de Europese Gemeenschap, ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels.

De Afdeling brengt globaal een positief advies uit over het voorontwerp van decreet.

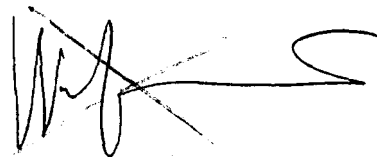
De Afdeling wenst evenwel volgende bedenkingen te formuleren:

- a. De Afdeling stelt vast dat er terminologische onduidelijkheid bestaat over het karakter van de specifieke opleiding tot huisarts. Het voorontwerp van decreet definieert de opleiding als een aanvulling op de academische opleiding tot arts. In de Memorie van Toelichting wordt de opleiding enerzijds omschreven als een aanvullende academische basisopleiding en anderzijds als een specialisatie-opleiding. De Afdeling pleit ervoor dat de opleiding tot huisarts op een éénduidige manier zou worden gedefinieerd. De Afdeling pleit ervoor de opleiding tot huisarts te omschrijven als een academische opleiding. De Afdeling merkt op dat de opleiding tot huisarts toegevoegd dient te worden aan het Besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 houdende vaststelling van de lijst van de academische opleidingen in de Vlaamse Gemeenschap.

- b. De Afdeling merkt op dat de opleiding tot huisarts een aanpassing vergt van artikel 49 (minimumstudieduur van elke academische graad) van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.
- c. De Afdeling stelt vast dat de organisatie van de opleiding tot huisarts, mede omwille van de praktijkcomponent, een grote financiële inspanning vereist. De Afdeling vreest dat de voorziene financiering onvoldoende tegemoet zal komen aan de reële behoeften om een degelijke organisatie van de huisartsenopleiding te kunnen verzekeren. De Afdeling pleit daarenboven voor het uitwerken van een financiële regeling voor het overgangsjaar 1995.

J. Declercq
secretaris

J. Van Houtte
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De BAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste **kamer**, op 16 januari 1995 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen", heeft op 18 januari 1995 het volgend advies gegeven :

Om overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de **Raad** van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag te staven, wordt aangevoerd wat volgt :

"Het spoedeisend karakter is verantwoord gezien onverwijld de Europese richtlijn aangaande de specifieke opleiding in de huisartsengeneeskunde dient **uitgevoerd**".

*

* *

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van decreet wijzigt het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap op een aantal punten.

De voornaamste wijziging strekt ertoe de opleiding in de geneeskunde op het vlak van de huisartsengeneeskunde in overeenstemming te brengen met de richtlijn 93/16/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 5 april 1993 ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels. Daartoe regelt het ontwerp de academische organisatie en de bekrachtiging van de huisartsopleiding, bepaalt het de financiering van de opleiding en voorziet het in een overgangsregeling voor de studenten die tijdens het

academiejaar 1993-1994 in het zevende jaar geneeskunde de afstudeerrichting huisartsgeneeskunde hebben gevolgd.

Daarnaakt legt het ontwerp de bedragen vast van de sociale toelage aan de universiteiten voor de begrotingsjaren 1992 en 1993 en voert het, ter uitvoering van een sectoraal akkoord, een aanpassing door van de wedden van het zelfstandig academisch personeel.

2. Luidens de preambule van de voornoemde richtlijn 93/16/EEG beoogt de richtlijn in een eerste fase **"een** specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde in te voeren, die zowel kwalitatief als kwantitatief aan bepaalde minimum-eisen voldoet en de krachtens (de) richtlijn vereiste minimale basisopleiding van de arts aanvult"; in een tweede fase dient daarenboven **"te** worden bepaald dat de uitoefening van de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van een stelsel van sociale zekerheid afhankelijk zal moeten worden gesteld van de voltooiing van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde".

De regeling van de werkzaamheden van de huisarts in het kader van het stelsel van de sociale zekerheid is een materie die, als een regeling van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 5, § 1, 1, 1', c) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen uitdrukkelijk aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen is onttrokken en derhalve tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

Het organiseren van een opleiding met het oog op het behalen van een diploma, het bekrachtigen van het diploma en de financiering van het onderwijs zijn daarentegen aangelegenheden van onderwijs, welke door artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet (vroeger artikel 59bis, § 2, eerste lid, 2°) niet aan de federale overheid zijn voorbehouden. Het vaststellen van regels met betrekking tot de opleiding tot huisarts, de bekrachtiging van de opleiding en de financiering ervan behoren derhalve tot de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschap.

Volledigheidshalve mag erop worden gewezen dat de ontworpen regeling niet kan worden gekwalificeerd als beroepsomscholing of -bijscholing (1) noch als uitoefening van de geneeskunst of erkenning van huisartsen (2), welke materies, overeenkomstig artikel 4, 16°, respectievelijk 5,

(1) Voor de parlementaire bespreking van artikel 4, 16°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zie Gedr. St., Senaat, B.Z. 1979, nr. 261/1, p. 66-67.

(2) Voor de parlementaire bespreking van artikel 5, § 1, 1, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zie Gedr. St., Senaat, 1979-80, nr. 435-2, p. 125; Gedr. St., Kamer, 1979-80, nr. 627-10p. 52.

Met betrekking tot de voorwaarden waarin de geneeskunst mag worden uitgeoefend en de voorwaarden voor erkenning van de huisartsen, raadpleeg de arresten van het Arbitragehof van 17 december 1992, nr. 78/92, overweging B.4.2. en van 1 december 1994, nr. 81/94, overweging B.10. Zie ook de adviezen van de Raad van State, afdeling wetgeving, van 14 november 1989 over een ontwerp van wet tot bescherming van de titel van psycholoog, Gedr. St., Senaat, 1989-90, nr. 817/2, p. 6, en van 2 mei 1991 over een wetsvoorstel betreffende het statuut van gespecialiseerd opvoeder (klasse 1), Gedr. St., Kamer, 1989-90, nr. 965/3, p. 8.

§ 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de parlementaire bespreking ervan, tot de bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren.

3.1. Overeenkomstig artikel 30 van de richtlijn 93/16/EEG dient iedere Lid-Staat op wiens grondgebied een basisopleiding van arts wordt gegeven, een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde in te voeren welke aan de in de artikelen 31 en 32 van deze richtlijn gestelde voorwaarden voldoet. Die voorwaarden betreffen inzonderheid de toegang tot de opleiding, de minimumduur en de aard van de opleiding: zij betreffen eveneens de voorwaarden waaraan de opleiding van de artsen moet voldoen.

Luidens artikel 189,. lid 3, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor zij bestemd is, doch wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen. Voorschriften van een richtlijn kunnen derhalve enkel op een correcte wijze worden uitgevoerd indien zij daadwerkelijk in het intern recht worden opgenomen (1). Die omzetting moet het de rechtsonderhorigen van de Lid-Staat immers mogelijk maken op eenvoudige en efficiënte wijze kennis te nemen van de toepasselijke regelen.

(1) Hof van Justitie E. G., 6 mei 1980, zaak 102/79 (Commissie t/ Koninkrijk België), Jurisprud., 1980, p. 1473.

De in artikel 3 ontworpen regelingbeantwoordt niet aan dat vereiste. De stellers van het ontwerp bepalen zich immers tot de enkele verwijzing naar "de vereisten bepaald in de Europese richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG" of naar de voorschriften van artikel 23 of titel IV van dezelfde richtlijn; welke de inhoud van deze voorschriften is blijkt echter niet uit het ontworpen decreet.

Een dergelijke werkwijze heeft bovendien tot gevolg dat de om te zetten voorschriften, in strijd met het algemeen rechtsbeginsel van de verplichte bekendmaking van alle normen die de rechtspositie van de burger aanbelangen (1), en in strijd met artikel 22 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, niet zullen worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit is dan ook dat, gelet op de hiervoren vermelde regels van Europees en intern recht en om te voldoen aan de eisen van duidelijkheid en zekerheid in de door de richtlijn gewenste rechtssituatie, de om te zetten bepalingen van de richtlijn 93/16/EEG in het decreet zelf zullen moeten worden geïmplementeerd. Een andere mogelijkheid bestaat erin de bedoelde voorschriften in een bijlage bij het ontworpen decreet op te nemen en deze samen met het decreet bekend te maken.

(1) Zie H. Coremans en M. Van Damme, Beginselen van wetgevingstechniek en- behoorlijke regelgeving, Brugge, Die Keure, 1994, nr. 203.

3.2. In bijkomende orde moet worden opgemerkt dat uit de combinatie van het eerste en het derde lid van het ontworpen artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 (artikel 3 van het ontwerp) zou kunnen worden afgeleid dat het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts niet aan de vereisten van de richtlijn moet voldoen, dan wanneer luidens artikel 23 van deze richtlijn de voorwaarden welke aan de opleiding tot arts worden gesteld, moeten worden "gewaarborgd . . . gedurende de totale opleidingstijd".

Het ontwerp zal dan ook op dit punt moeten worden aangepast.

4. Het is niet duidelijk welke de precieze aard is van de academische opleiding in de huisartsgeneeskunde. In het ontwerp wordt die opleiding nu eens gekwalificeerd als "een aanvulling op de academische opleiding tot arts" (artikel 2 van het ontwerp) - wat de indruk wekt dat zij als een voortgezette aanvullende academische opleiding in de zin van artikel 8 van het decreet van 12 juni 1991 moet worden beschouwd -, dan weer als een "specifieke opleiding" (artikel 3) of, zoals in de memorie van toelichting wordt vermeld, als een **"aanvullende** academische basisopleiding".

De vraag is niet zonder belang. Indien immers, zoals door de gemachtigde ambtenaar is verklaard, de opleiding in de huisartsgeneeskunde als een gewone academische opleiding is te beschouwen, zal in artikel 7, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 de opsomming

van de academische graden, op aangepaste wijze, met de graad van huisarts moeten worden aangevuld.

Is zij evenwel een voortgezette aanvullende opleiding in de zin van artikel 8 van hetzelfde decreet, dan zal daarentegen het tweede lid van dat artikel moeten worden aangepast.

5. Binnen de korte tijd die hem is gegeven, is het de Raad van State niet mogelijk te onderzoeken of nog andere bepalingen van het decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap of van aanverwante regelingen, als gevolg van de ontworpen regeling van de huisartsgeneeskunde moeten worden aangepast of gewijzigd. Vraag is bijvoorbeeld of het de bedoeling is de graad van huisarts ook te laten verlenen door de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap, in welk geval ook de bepaling van artikel 54 van het decreet zal moeten worden aangepast aan het invoeren van een derde cyclus in deze academische opleiding.

6. In de inleidende zin van een wijzigend artikel moet naar de te wijzigen bepaling worden verwezen met opsomming van alle nog van kracht zijnde wijzigingen die de te wijzigen bepaling reeds heeft ondergaan. Daarbij zal ook rekening moeten worden gehouden met de wijzigingen van die artikelen door het decreet betreffende het onderwijs-VI.

Bijna alle artikelen moeten op dit punt worden aangepast.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Onschrift.

In zover het opschrift de klemtoon legt op de organisatie van de opleiding in de huisartsgeneeskunde, geeft het niet de volledige inhoud van het ontwerp weer. Het verdient daarom de voorkeur het opschrift als volgt te redigeren :

"Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 j-uni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse **Gemeenschap**".

Hoofdstuk 1.

Het volstaat in het opschrift van hoofdstuk 1 te schrijven "Inleidende bepaling".

Artikel 2.

Onverminderde onderpunt 4 geformuleerde algemene opmerking met betrekking tot de aard van de opleiding in de huisartsgeneeskunde, moet worden opgemerkt dat

1" de verwijzing, in de inleidende zin, naar hoofdstuk 111, afdeling 1 van het decreet van 12 juni 1991 verkeerd is;

- 2' uit de redactie van het ontworpen artikel 8ter duidelijk moet blijken dat het de huisartsopleiding is die wordt bekrachtigd met de academische graad van huisarts en niet de academische opleiding tot arts.

Artikel 3.

Gelet op de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking moeten de aan artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 toe te voegen bepalingen worden herdacht en herschreven.

Artikel 4.

De toevoeging van een vierde lid aan artikel 14 van het decreet betreffende de universiteiten noopt tot aanpassing van het eerste lid, dat overigens pas is gewijzigd bij het decreet betreffende het onderwijs-VI. Om onnodige verwijzingen naar de volgende leden van het artikel te vermijden, kan worden overwogen ook het eerste lid van artikel 14 te wijzigen. Het kan dan worden geredigeerd als volgt :

"Behalve in de hierna bepaalde gevallen omvat elke cyclus van een academische opleiding twee studiejaren".

Artikel 7..

In artikel 26, eerste lid, b, 5°, van het decreet van 12 juni 1991 dienen de woorden "de graad van arts kan" te worden vervangen door de woorden "de graden van arts en huisarts kunnen".

Artikel 10.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat met de aan artikel 35, eerste lid, van het universiteitsdecreet toe te voegen bepaling wordt beoogd het derde en het vierde jaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts volledig af te scheiden en derhalve elke overdracht van punten van het derde naar het vierde jaar of het vervroegd afleggen van vakken van het vierde jaar uit te sluiten. Gelet op de inleidende woorden van het eerste lid ("onverminderd het bepaalde in artikel 53, tweede lid") komt die bedoeling niet duidelijk tot uiting. Daarom ware het beter de ontworpen bepaling in artikel 35 in te voegen als een afzonderlijk (tweede) lid, aangevuld met de verduidelijking dat artikel 53, tweede lid, niet van toepassing is op het vierde studiejaar van de tweede cyclus.

Artikel 13.

1. Indien het de bedoeling is met de eerste zin van het ontworpen artikel 184bis aan te geven dat wie in het academiejaar 1993-1994, in het vierde jaar van de tweede

cyclus van de opleiding in de geneeskunde, met succes de afstudeerrichting **"huisartsgeneeskunde"** heeft gevolgd, geacht wordt geslaagd te zijn in het eerste jaar van de cyclus **"huisartsgeneeskunde"**, zou dit duidelijker tot uiting moeten worden gebracht.

In elk geval lijken in de laatste zin van het ontworpen artikel de woorden "op het einde van" te moeten worden vervangen door de woorden "ten vroegste vanaf".

2. De overgangsmaatregel lijkt slechts in beperkte mate rekening te houden met de verschillende situaties die zich kunnen voordoen als gevolg van de inwerkingtreding van de nieuwe regeling.

2.1. Zo worden voor de studenten die het vierde jaar van de tweede cyclus volgden in de academiejaren 92-93 en 91-92 en die op dit ogenblik de huisartsenopleiding c.q. stage volgen volgens het oude stelsel, geen overgangsmaatregelen opgenomen.

2.2. Voor de huidige zevendejaarsstudenten treedt het decreet retroactief in werking op 1 oktober 1994. Zij vallen dus onder de toepassing van de nieuwe regeling. Vraag is echter of de universitaire opleiding daaraan reeds is aangepast ? Hebben die studenten na het zesde jaar het certificaat bedoeld in het ontworpen vierde lid van artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 reeds ontvangen ?

2.3. De huidige studenten geneeskunde van het eerste tot het zesde jaar moeten, om huisarts te kunnen worden, 'een opleiding gevolgd hebben die voldoet aan artikel 23 van de richtlijn 93/16/EEG van 5 april 1993.

Is die opleiding reeds aangepast aan de voorschriften van dat artikel en zo niet; moet dan niet worden voorzien in een overgangsregeling ?

Noch de ontworpen tekst noch de memorie van toelichting geven een antwoord op die vragen. Daarover ondervraagd heeft ook de gemachtigde ambtenaar geen nadere inlichtingen kunnen verschaffen.

μ

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter,
de Heren	: M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. THYS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

S. VANDERHAEGEN.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken ;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde

Artikel 2

In hoofdstuk 111, afdeling 2 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt in artikel 7 een derde lid toegevoegd luidend als volgt :

„De specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde is een academische opleiding volgend op de academische opleiding tot arts en wordt bekrachtigd met een academische graad van huisarts.”

Artikel 3

Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een derde lid luidend als volgt :

„Het gezamenlijke onderwijsprogramma van de eerste cyclus van de opleiding tot arts en van de eerste drie studiejaar van de tweede cyclus van deze opleiding, moet voldoen aan de vereisten bepaald in de Europese richtlijn van 5 april 1993, 93/16/EEG, Titel IV, welke in bijlage 1 is gevoegd. De geslaagden voor het jaarexamen van het derde studiejaar van de tweede cyclus krijgen van het universiteitsbestuur een certificaat dat bevestigt dat zij met goed gevolg de opleidingscyclus, bedoeld in artikel 23 van de hiervoor vermelde richtlijn, hebben voltooid, welke in bijlage 2 is gevoegd.

In het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts kan het universiteitsbestuur meerdere zwaartepunten aanbieden waaronder ten minste het zwaartepunt „huisartsgeneeskunde”. Dit vierde studiejaar met het zwaartepunt huisartsgeneeskunde is het eerste studiejaar van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde zoals bedoeld in titel IV van de Europese richtlijn van 5 april 1993, 93/16/

Artikel 4

§ 1. Artikel 14, eerste lid van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Behalve in de hierna bepaalde gevallen omvat elke cyclus van een academische opleiding twee studiejaren”.

§ 2. Hetzelfde artikel wordt aangevuld met een vierde lid luidend als volgt :

„De totale studieomvang van de opleiding in de huisartsgeneeskunde bedraagt drie studiejaren, nl. het vierde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts en de twee studiejaren van de opleiding in de huisartsgeneeskunde”.

Artikel 5

In artikel 19, eerste lid, 15° van hetzelfde decreet worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 6

In artikel 23,150 van hetzelfde decreet worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 7

In artikel 26, eerste lid, b, 5° van hetzelfde decreet worden de woorden „de graad van arts kan” vervangen door de woorden „de graden van arts en huisarts kunnen”.

Artikel 8

In artikel 27, 14° van hetzelfde decreet worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 9

In artikel 28,140 van hetzelfde decreet worden de woorden „kandidaat-arts en arts” vervangen door de woorden „kandidaat-arts, arts en huisarts”.

Artikel 10

Artikel 35 van hetzelfde decreet gewijzigd bij het decreet van 27/1/1993 wordt aangevuld met een zevende lid luidend als volgt :

„Het slagen voor het jaarexamen van het derde studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding tot arts is voorwaarde voor de toegang tot het vierde studiejaar van de bedoelde cyclus. Artikel 53, tweede lid, is niet van toepassing op het vierde studiejaar van de tweede cyclus”.

Artikel 11

In artikel 49, eerste lid, worden de woorden „Onverminderd het bepaalde in de artikelen 50, 51 en 60” vervangen door „Onverminderd het bepaalde in de artikelen 14, 50, 51 en 60”.

Artikel 12

Artikel 130 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een § 5 :

§ 5. Vanaf het begrotingsjaar 1996 wordt aan de gezamenlijke universiteiten een bijkomende werkingsuitkering van 25 miljoen franken toegekend voor de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Vanaf het begrotingsjaar 1997 wordt dit bedrag jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de § 2 van dit artikel bepaalde indexeringsformule. Dit bedrag wordt omgeslagen over de universiteiten naar het gemiddeld aantal diploma's van arts uitgereikt tijdens het voorlaatste en het tweede voorlaatste academiejaar.

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 184bis ingevoegd luidend als volgt :

„De studenten die tijdens het academiejaar 1993-1994 en 1994-1995 in het vierde jaar van de tweede cyclus van de opleiding in de geneeskunde de afstudeerrichting „huisartsgeneeskunde” met succes hebben gevolgd worden bij wijze van overgangsmaatregel geacht te voldoen aan de voorschriften van dit decreet. Zij kunnen ten vroegste vanaf, respectievelijk het academiejaar 1995-1996 en 1996-1997 het diploma van huisarts behalen”.

HOOFDSTUK 3

Diverse bepalingen

Artikel 14

Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt voor de jaren 1992 en 1993 als volgt vastgesteld :

Instelling	1992	1993
Vrije Universiteit Brussel	58.313.400	60.119.500
Katholieke Universiteit Leuven	162.217.400	169.669.500
Universitaire Faculteiten		
Sint-Ignatius Antwerpen	30.569.400	30.362.500
Universitaire Instelling Antwerpen	16.085.400	17.445.750
Limburgs Universitair Centrum	7.410.300	14.054.250
Katholieke Universiteit Brussel	6.783.000	6.210.750
Universiteit Gent	103.958.400	111.961.500
Universitair Centrum Antwerpen	20.231.700	24.102.750

Artikel 15

Artikel 96 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 96. De weddeschalen van de leden van het zelfstandig academisch personeel worden als volgt vastgesteld :

1° de voltijdse docenten genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.194.793 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.265.590 frank, 1.336.387 frank, 1.407.184 frank, 1.477.981 frank, 1.548.778 frank, 1.619.575 frank, 1.690.372 frank en 1.761.169 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.206.741 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.278.246 frank, 1.349.751 frank, 1.421.256 frank, 1.492.761 frank, 1.564.266 frank, 1.635.771 frank, 1.707.276 frank en 1.778.781 frank ;

2° de deeltijdse docenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994 een forfaitaire wedde berekend op grond van 149.348 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 74.674 frank en meer dan 1.194.784 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995 een forfaitaire wedde berekend op grond van 150.842 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 75.421 frank en meer dan 1.206.736 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

3° de voltijdse hoofddocenten genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.368.196 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.465.848 frank, 1.563.500 frank, 1.661.152 frank, 1.758.804 frank, 1.856.456 frank, 1.954.108 frank, 2.051.760 frank en 2.149.412 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.381.878 frank, die achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.480.507 frank, 1.579.136 frank, 1.667.765 frank, 1.776.394 frank, 1.875.023 frank, 1.973.652 frank, 2.072.281 frank en 2.170.910 frank ;

4° de deeltijdse hoofddocenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994 een forfaitaire wedde berekend op grond van 171.025 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 85.513 frank en meer dan 1.368.200 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995 een forfaitaire wedde berekend op grond van 172.735 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 86.368 frank en meer dan 1.381.880 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

5° de voltijdse hoogleraren genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.601.973 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.742.532 frank, 1.883.091 frank, 2.023.650 frank, 2.164.209 frank, 2.304.768 frank en 2.445.327 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.617.993 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.759.958 frank, 1.901.923 frank, 2.043.888 frank, 2.185.853 frank, 2.327.818 frank en 2.469.783 frank ;

6° de deeltijdse hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 186.808 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.494.464 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 188.676 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.509.408 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

7° de gewone hoogleraren genieten :

- vanaf 1 november 1994 een aanvangswedde van 1.794.318 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 1.983.702 frank, 2.173.086 frank, 2.362.470 frank, 2.551.854 frank en 2.741.238 frank ;

- vanaf 1 augustus 1995 een aanvangswedde van 1.812.261 frank die, achtereenvolgens, om de drie jaar, wordt opgevoerd tot 2.003.539 frank, 2.194.817 frank, 2.386.095 frank, 2.577.373 frank en 2.768.651 frank ;

8° de buitengewone hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

- vanaf 1 november 1994, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 202.885 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.623.080 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

- vanaf 1 augustus 1995, een forfaitaire wedde, berekend op grond van 204.914 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs dat voorkomt op de door het universiteitsbestuur vastgestelde opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.639.312 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

9° de leden van het zelfstandig academisch personeel die procentueel deeltijds benoemd zijn verkrijgen hetzelfde procentueel aandeel van de wedde die zij als voltijdse leden van het academisch personeel zouden genieten.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Artikel 16

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1994 met uitzondering van artikel 14 dat uitwerking heeft met ingang van het begrotingsjaar 1992 en artikel 15 dat uitwerking heeft met ingang van 1 november 1994

Brussel, 8 februari 1995.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

,

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

TITEL IV

EUROPESE RICHTLIJN VAN 5 APRIL 1993. 93/16/EEG

TITEL IV

SPECIFIEKE OPLEIDING IN DE HUISARTSGENEESKUNDE

Artikel 30

Iedere Lid-Staat op het grondgebied waarvan de volledige in artikel 23 bedoelde opleidingscyclus wordt gegeven, voert een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde in, welke ten minste aan de in de artikelen 31 en 32 gestelde voorwaarden voldoet, en wel zodanig dat de eerste diploma's of certificaten of andere titels waarmee deze opleiding wordt afgesloten, uiterlijk op 1 januari 1990 worden afgegeven.

Artikel 31

1. De in artikel 30 bedoelde specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde moet ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) alleen toegankelijk zijn nadat ten minste zes studie jaren in het kader van de in artikel 23 bedoelde opleidingscyclus met goed gevolg zijn voltooid ;

b) bij voltijds onderwijs ten minste twee jaar duren en onder toezicht van de bevoegde autoriteiten of instellingen worden gegeven ;

c) meer van praktische dan theoretische aard zijn : de praktische opleiding dient enerzijds te worden gegeven gedurende ten minste zes maanden in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt, en anderzijds gedurende ten minste zes maanden in een erkende huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken ; in het kader van deze specifieke opleiding moeten contacten worden onderhouden met andere instellingen of organisaties voor gezondheidszorg die zich bezighouden met de huisartsgeneeskunde ; onverminderd deze minimumperioden mag de praktische opleiding evenwel gedurende ten hoogste zes maanden worden vervangen door een opleiding in andere erkende instellingen of organisaties voor gezondheidszorg die zich met huisartsgeneeskunde bezighouden ;

d) de kandidaat dient persoonlijk aan de beroepsactiviteiten deel te nemen en in de verantwoordelijkheden van degenen met wie hij werkt, te delen.

2. De Lid-Staten kunnen de toepassing van het bepaalde in lid 1, onder c), betreffende de minimale opleidingsduur tot uiterlijk 1 januari 1995 uitstellen.

3. De Lid-Staten stellen het afgeven van de diploma's, certificaten en andere titels waarmee de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde wordt afgesloten, afhankelijk van het bezit van een van de diploma's, certificaten of andere titels, als bedoeld in artikel 3.

Artikel 32

Indien een Lid-Staat op 22 september 1986 een opleiding in de huisartsgeneeskunde verstrekt door middel van een ervaring in de huisartsgeneeskunde die door de arts in zijn eigen praktijk onder toezicht van een erkend stagebegeleider is opgedaan, kan die Lid-Staat deze opleiding bij wijze van proef handhaven op voorwaarde dat :

- deze voldoet aan artikel 31, lid 1, onder a) en b), alsmede aan lid 3 ;

- de duur ervan overeenkomt met het dubbele van het verschil tussen de periode als bedoeld in artikel 31, lid 1, onder b), en het totaal van de perioden bedoeld in het derde streepje van dit artikel ;

- deze ten minste een periode omvat in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt, alsmede een periode in een erkende huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken ; vanaf 1 januari 1995 draagt de duur van elk van deze perioden ten minste zes maanden.

Artikel 33

Aan de hand van de opgedane ervaring en gelet op de ontwikkeling van de opleidingen op het gebied van de huisartsgeneeskunde, dient de Commissie uiterlijk op 1 januari 1996 bij de Raad een verslag in over de toepassing van de artikelen 31 en 32, vergezeld van passende voorstellen met het oog op de verdere harmonisatie van de huisartsenopleiding.

De Raad neemt vóór 1 januari 1997 volgens de in het Verdrag vastgestelde procedures over deze voorstellen een besluit.

Artikel 34

1. Onverminderd het beginsel van de voltijdse opleiding, vervat in artikel 31, lid 1, onder b), kunnen de Lid-Staten, naast een voltijdse opleiding, een deeltijdse specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde toestaan wanneer aan de volgende bijzondere voorwaarden is voldaan :

- de totale duur van de opleiding mag niet worden verkort vanwege het feit dat het om een deeltijdse opleiding gaat ;

- het weekrooster van de deeltijdse opleiding mag niet minder zijn dan 60 % van het weekrooster van de voltijdse opleiding ;

- de deeltijdse opleiding dient een aantal voltijdse opleidingsperiodes te omvatten, zowel voor het opleidingsonderdeel dat in een ziekenhuis wordt gegeven als voor het onderdeel in een erkende huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken. Het aantal voltijdse opleidingsperioden en de duur ervan zijn zodanig, dat zij een passende voorbereiding op de daadwerkelijke uitoefening van de huisartsgeneeskunde vormen.

2. De deeltijdse opleiding dient van een niveau te zijn dat kwalitatief gelijkwaardig is aan dat van de voltijdse opleiding. Zij wordt afgesloten met het in artikel 30 bedoelde diploma of certificaat of een andere titel.

Artikel 35 .

1. Ongeacht de bepalingen inzake verworven rechten die de Lid-Staten vaststellen, kunnen zij het in artikel 30 bedoelde diploma of certificaat, respectievelijk de aldaar bedoelde andere titel afgeven aan artsen die niet de in de artikelen 31 en 32 bedoelde opleiding hebben genoten, maar wel een andere aanvullende opleiding die met een door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat afgegeven diploma, certificaat of andere titel is afgesloten ; de Lid-Staten mogen dit diploma of certificaat of deze andere titel evenwel slechts afgeven indien het de bekrachtiging vormt van kennis die kwalitatief gelijkwaardig is aan die welke wordt verworven tijdens de in de artikelen 31 en 32 bedoelde opleiding.

2. In de regels die de Lid-Staten overeenkomstig lid 1 vaststellen, bepalen zij met name in hoeverre de door de aanvrager reeds genoten aanvullende opleiding en diens beroepservaring in aanmerking kunnen worden genomen ter vervanging van de in de artikelen 31 en 32 bedoelde opleiding.

Zij mogen het in artikel 30 bedoelde diploma of certificaat, respectievelijk de aldaar bedoelde andere titel slechts afgeven indien de aanvrager gedurende ten minste zes maanden in een huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken, als bedoeld in artikel 31, lid 1, onder c), ervaring in de huisartsgeneeskunde heeft opgedaan.

Artikel 36

1. Met ingang van 1 januari 1995 stellen alle Lid-Staten, behoudens de bepalingen inzake verworven rechten, het in het kader van hun nationale stelsel van sociale zekerheid als huisarts verrichten van de

werkzaamheden van arts afhankelijk van het bezit van een diploma ; een certificaat of een andere titel als bedoeld in artikel 30.

De Lid-Staten kunnen evenwel personen die de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde volgen, van deze voorwaarde vrijstellen.

2. Elke Lid-Staat bepaalt om welke verworven rechten het gaat. Het recht om de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen in het kader van het nationale stelsel van sociale zekerheid van die Lid-Staat zonder het in artikel 30 bedoelde diploma of certificaat respectievelijk de aldaar bedoelde titel te bezitten, moet hij evenwel als verworven recht toekennen aan alle artsen die dit recht op 31 december 1994 krachtens de artikelen 1 tot en met 20 bezitten en op die datum op zijn grondgebied praktiseren, omdat zij in aanmerking kwamen voor het bepaalde in, artikel 2 of artikel 9, lid 1.

3. Elke Lid-Staat mag lid 1 voor 1 januari 1995 toepassen, op voorwaarde dat alle artsen die de in artikel 23 bedoelde opleiding in een andere Lid-Staat hebben genoten, zich tot en met 31 december 1994 op zijn grondgebied kunnen vestigen en daar in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid kunnen praktiseren, met een beroep op artikel 2 of op artikel 9, lid 1.

4. De bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat geven aan artsen die op grond van lid 2 verworven rechten hebben, op hun verzoek een certificaat af waaruit blijkt dat zij het recht hebben om in het kader van hun stelsel van sociale zekerheid de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen zonder het in artikel 30 bedoelde diploma of certificaat of een andere titel te bezitten.

5. Lid 1 doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de Lid-Staten om op hun grondgebied volgens hun eigen regeling aan personen die niet in het bezit zijn van diploma's, certificaten of andere titels die de afsluiting vormen van een artsenopleiding en van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde die beide in een Lid-Staat werden genoten, maar wel in het bezit zijn van in een derde land verkregen diploma's, certificaten of andere titels waarmee de hier bedoelde opleidingen, of één daarvan, worden afgesloten, de uitoefening van de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van een stelsel van sociale zekerheid toe te staan.

Artikel 37

1. Iedere Lid-Staat erkent, voor de uitoefening van de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid, de in artikel 30 bedoelde en aan onderdanen van de Lid-Staten door andere Lid-Staten overeenkomstig de artikelen 31, 32, 34 en 35 verstrekte diploma's, certificaten en andere titels.

2. Iedere Lid-Staat erkent de in artikel 36, lid 4, bedoelde en aan onderdanen van de Lid-Staten door andere Lid-Staten verstrekte certificaten, door daaraan op zijn grondgebied dezelfde rechtsgevolgen te verbinden als aan de diploma's, certificaten en andere titels die hijzelf afgeeft en die het mogelijk maken de werkzaamheden van

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van [. . .] tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen betreffende de universiteiten.

Brussel, 8 februari 1995.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

arts als huisarts in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid uit te oefenen.

Artikel 38

De onderdanen van een Lid-Staat aan wie een Lid-Staat de in artikel 30 of in artikel 36, lid 4, bedoelde diploma's, certificaten of andere titels heeft afgegeven, hebben het recht om in de ontvangende Lid-Staat de in deze Lid-Staat bestaande beroepstitel te voeren en van de afkorting daarvan gebruik te maken.

Artikel 39

1. Onverminderd artikel 38 ziet de ontvangende Lid-Staat erop toe dat personen op wie artikel 37 van toepassing is, het recht hebben gebruik te maken van hun wettelijke opleidingstitel van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van deze Lid-Staat. De ontvangende Lid-Staat kan voorschrijven dat deze titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend.

2. Wanneer de opleidingstitel van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst in de ontvangende Lid-Staat kan worden verward met een titel waarvoor in deze Lid-Staat een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de ontvangende Lid-Staat voorschrijven dat de begunstigde zijn opleidingstitel van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst voert in een door de ontvangende Lid-Staat aangegeven passende vorm.

Artikel 40

Op basis van de opgedane ervaring en in het licht van de ontwikkeling van de opleidingen in de huisartsgeneeskunde, legt de Commissie aan de Raad uiterlijk op 1 januari 1997 een verslag voor over de toepassing van deze titel alsmede in voorkomend geval passende voorstellen, ten einde ervoor te zorgen dat elke huisarts een adequate opleiding ontvangt, die voldoet aan de specifieke eisen van de uitoefening van de huisartsgeneeskunde. De Raad neemt over deze voorstellen een besluit volgens de in het Verdrag neergelegde procedures.

Artikel 41

Zodra een Lid-Staat de Commissie in kennis heeft gesteld van de datum van inwerkingtreding van de door hem overeenkomstig artikel 30 getroffen maatregelen, doet deze daarvan op passende wijze mededeling in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen onder vermelding van de benamingen die door deze Lid-Staat voor diploma, certificaat en andere titel en in voorkomend geval voor de beroepstitel werden vastgesteld.

BIJLAGE II

ARTIKEL 23

EUROPESE RICHTLIJN VAN 5 APRIL 1993. 93/16/EEG

TITEL III

COORDINATIE VAN DE WETTELIJKE EN
BESTUURSRECHTELIJKE BEPALINGEN
BETREFFENDE DE WERKZAAMHEDEN
VAN DE ARTS

Artikel 23

1. De Lid-Statens stellen de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van de arts afhankelijk van het bezit van een in artikel 3 genoemd diploma, certificaat of andere titel van arts waardoor wordt gewaarborgd dat de betrokkene gedurende de totale opleidingstijd

a) voldoende kennis heeft verworven van de wetenschappen waarop de geneeskunst berust, alsmede een goed inzicht in de wetenschappelijke methoden, met inbegrip van de beginselen van de meting van biologische functies, in de beoordeling van wetenschappelijk vastgestelde feiten alsmede in het analyseren van gegevens ;

b) voldoende kennis heeft verworven van de structuur, de functies

en het gedrag van gezonde en zieke personen, alsmede van de wijze waarop de gezondheidstoestand van de mens wordt beïnvloed door zijn natuurlijke en sociale omgeving ;

c) voldoende kennis heeft verworven van de klinische studievakken en de klinische praktijk, waardoor hij een samenhangend beeld heeft van de ziekten van lichaam en geest, van de geneeskunde voor wat de aspecten preventie, diagnose en therapie betreft, alsmede van de voortplanting van de mens ;

d) onder deskundige leiding voldoende klinische ervaring in ziekenhuizen heeft opgedaan.

2. Een dergelijke totale geneeskundige opleiding omvat ten minste zes studiejaar of 5 500 uren theoretisch en praktisch onderwijs, dat aan een universiteit respectievelijk onder toezicht van een universiteit wordt gegeven.

3. Voor de toelating tot deze opleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een Lid-Staat voor de betrokken studie toegang geeft tot inrichtingen van universitair onderwijs.

4. Bij betrokkenen wier opleiding voor 1 januari 1972 is aangevallen, kan de in lid 2 genoemde opleiding een praktische scholing op universitair niveau van zes maanden omvatten, in de vorm van een voltijdse opleiding onder toezicht van de bevoegde autoriteiten.

5. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de Lid-Statens om op hun eigen grondgebied volgens hun eigen regeling aan houders van diploma's, certificaten en andere titels die niet in een Lid-Staat zijn behaald, de toegang tot de werkzaamheden van arts en de uitoefening ervan toe te staan.

Gezien om te worden gevoegd bij het decreet van [..] tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen betreffende de universiteiten.

Brussel, 8 februari 1995.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Amtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE